

Mamaç, Serdar (2019). "Pablo Casals'ın 20. Yüzyıl Müzik Dünyasına Etkileri".
Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi, C. 20, S. 37, s.
959-973.

DOI: 10.21550/sosbilder.434524

Araştırma Makalesi

PABLO CASALS'IN 20. YÜZYIL MÜZİK DÜNYASINA ETKİLERİ

Serdar MAMAÇ*

Gönderim Tarihi: Haziran 2018

Kabul Tarihi: Eylül 2018

ÖZET

Ünlü çellist Pablo Casals hakkında konuşulan çok fazla hikâye vardır. Güçlü kişiliği ile kendinden söz ettiren dâhiyi ve ardında bıraktıklarını daha iyi anlamak için yaşamına, çalışmalarına, düşüncelerine ve bunları ifade etme biçimine değinmek, yaptığı müziği daha iyi anlamaya ve yorumlamaya yarayacaktır. Casals, politik düşünceleriyle kitleler üzerinde etkili olmuş, yaptığı trio ve solo kayıtlarla arkasında büyük bir miras bırakmış ve genç yaşında J. S. Bach'ın Çello Süitlerini bulup tekrar müzik dünyasına kazandırmıştır. Öğretilerinden birçok ünlü çellist yararlanmış, çello çalmak bambaşka bir sanat haline gelmiştir. Literatür tarama tekniğiyle yapılan bu çalışma, Casals'ın müzik dünyasında bıraktığı etkilere değinmek ve çello hayatına getirdiği yenilikleri açıklamak amaçladır. Çalışmanın müzisyenler, özellikle çellistler için yol gösterici bir kaynak olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pablo Casals, çello, viyolonsel, Bach Çello Süitleri, ifadeli entonasyon

Pablo Casals' Effect on the 20th Century Music World

ABSTRACT

There are so many stories told about great cellist Pablo Casals. In order to understand his genius, interpret his music, and appreciate the gifts he left behind, we

* Öğr. Gör., Yaşar Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Müzik Bölümü,
serdar.mamac@yasar.edu.tr

need to refer to his life, his work, his ideas and the way that he expressed them. He influenced the masses with his political ideas, left a great legacy with his solo and trio recordings, and, after finding J. S. Bach's Cello Suites at a young age, brought them back to musical life. Many famous cellists have benefited from his teachings, which changed the art of cello playing in important ways. The current study is the result of a review of the literature about Casals, in order to touch on his effects on the music world and to explain the innovations he brought to the life of the cello. The author hopes that this work will be a guiding resource for cellists and other musicians.

Key words: *Pablo Casals, cello, violoncello, Bach Cello Suites, expressive intonation*

Giriş

Casals'ın farklılığını ifade edebilmek için H. L. Kirk, “*Pablo Casals: A Biography*” adlı kitabında; Müziğin verdiği atmosferin Casals'ın fantazilerinin beşiği olduğundan ve hatta zaman geçtikçe Casals'ın sürekli bu fantazi dünyasında yaşadığından bahseder.

Casals'ın klasik müziğe ve çello çalma anlayışına getirdiği yenilikler yirminci yüzyılın klasik müzik yorumlarını etkilemiş, çalma teknikleri geliştirmiş; müziğin sadece sanat için değil toplum ve insan için olduğu gerçeğini ön plana çıkarmıştır. Casals politik kaygılarını müziğin gücünü kullanarak belli etmiştir. İspanya'nın o zamanki diktatörü Francisco Franco'ya ülkesinde konser vermeyi redderek gösterdiği sessiz tavır, müzisyenler ve toplumlar arasındaki ahenk ve uyuma ilham vermiştir. Güçlü kişiliği ile çello müziğine olan etkileri, ardında bıraktığı eserler ve çello repertuarına kazandırdığı yorumlar Casals'ın yirminci yüzyıl müziğinde ve çello ekollerine büyük izler bırakmasını sağlamıştır.

Casals'ın, zamanında en çok konuşulan tarafı olan dünya görüşü ve bir müzisyen olarak o zamanın politik durumuna gösterdiği tepkiler dışında, ardında bıraktığı ve repertuvara kazandırdığı en büyük miras kuşkusuz Bach'ın Solo Sütleri ve çello tekniğine getirdiği yenilikler olmuştur. Ayrıca, Cortot ve Thibaud ile kurduğu ve uzun yıllar konserler verdiği Trio, o yüzyılın en büyük oda müziği gruplarından

biri olarak ses getirmiştir. Casals'ın ismini taşıyıp hala devam eden ve en eski ve prestijli müzik festivallerinden olan “Uluslararası Parades Casals Müzik Festivali” ise hala dünyanın her köşesinden gelen büyük sanatçılara yer vermekte ve misyonunu devam ettirmektedir. Çalışmanın ve kendini geliştirmenin sürekliliğine inanan Casals hayatının son dönemlerine kadar ders vermiş, ardında daha iyi bir dünya bırakma hayali ile yaşamıştır.

Bu çalışmanın temel amacı, tüm dünyada örnek gösterilen bir sanatçının müziği ardındaki anlam ve fikirlerin standartlarını anlayarak kendini müzik yoluyla ifade etme şekli hakkında genel bir fikir edinmek ve yarattığı çello çalma tekniklerine değinip örnekler vererek müzik alanına katkıda bulunmaktır.

Resim 1: *Portrait of Pablo Casals, Jan Toorop, 1904*

Sanatçı Kişiliği

20. yüzyılın en büyük çellisti varsayılan; ayrıca seçkin bir besteci, şef ve piyanist olan Pablo Casals, 1876'da İspanya'nın Katalonya bölgesinde müzisyen bir ailede doğdu. Babası kilisede org çalar, koroda şarkı söyler, evde ise Casals'a piyano öğretirdi. Casals dört yaşına geldiğinde piyano çalmaya başladı, beş yaşında koroya katıldı, altı yaşında babası ile birlikte beste yapmaya başladı ve dokuz yaşına geldiğinde keman ve org çalmayı öğrendi. On bir yaşında ise bir oda müziği konserinde gördüğü çelloyu çalmaya karar verdi. İlk çello derslerini Jose Garcia'dan alan Casals, Barcelona Belediye Konservatuvarının çello, piyano ve kompozisyon bölümlerinden birincilikle mezun oldu. On sekiz yaşında Madrid Konservatuvarı'na girerek Tomas Breton ve Jesus de Monasterio'yla kompozisyon ve oda müziği çalıştı. Brüksel Konservatuvarı'nda bir süre Edouard Jacobs ile çello çalıştı. İspanya'da opera orkestralarında çello çaldı. Liceu Okulunda öğretmenlik yaptı. Bu süre zarfında öğrencilerini o zamanın sert ve eski moda olan yay tutuş tekniğinden çıkartmak üzerine yoğunlaştı. Öğrencilere kendi ürettiği parmak numaraları ve arşe yöntemlerini kullanmayı öğreterek, üzerinde çok kafa yorduğu bu yeni tekniği kullanan çellistler yetiştirdi.

Casals her zaman eski moda sıkı disiplinli eğitimler ile çalışmıştı. Çelloyu kendi istediği gibi ifadeli çalmakta gösterdiği ısrar, çello performansında devrim niteliğinde yeni bir yol açmış ve çelloyu daha popüler bir solo enstrüman haline getirmiştir. E. Feuerman, C. Cassado, M. Eisenberg, R. Garbusova, P. Fournier, P. Tortellier, C. Bunting, M. Gendron ve M. Rostropovich gibi isimleri onun öğretilerinden yararlanan çellistler olarak sayabiliriz. Barcelona'nın müzik ve kültür çevresine 1889 yılında bir kafede her akşam üç saat çello çalarak giren genç Casals, konser kariyerine 1891'de, şeflik kariyerine ise 1919 yılında başladı. Parlak ve etkileyici tekniği ile kazandığı uluslararası şöhret her zaman emsalsiz sayılmıştır (Stowel 1999: 80-82).

Pablo Casals 1905 yılında kemancı Jacques Thibaud ve piyanist Alfred Cortot ile zamanın en ünlü triosunu oluşturmuştur. Trio 1906 yılında ilk konserini verdikten sonra o dönemin en parlak grubu haline gelmiş ve benzersiz bir şöhrat yakalamıştır. Her biri solist olarak isim yapmış olan müzisyenler, karakterleri ve mizaçları birbirlerinden çok farklı olsa da, müzikal düşünce ve ifadelerini dikkat çekici ve anlaşılır bir şekilde kaynaştırmışlardır. Grubun birlikte geçirdiği çeyrek asırlık dönem içinde sahip olduğu repertuarın muhteşem yorumları o zamanın kayıt teknolojilerinin yetersiz olması sebebiyle maalesef iyi bir ses kalitesinden yoksun şekilde kaydedilmiştir. 1925'te mikrofon ve kayıt teknolojisi geliştikten sonra ise trionun yaptığı kayıtlardan elimize sadece birkaç dinlenebilir kayıt kalmıştır (Salter, Erişim: 04.05.2018). Trio'nun 1927-1928 yıllarında yapmış olduğu Mendelssohn ve Schumann kayıtları için piyanist Paul Orgel, “Birçok modern piyanolu trionun son hedefi olan teknik ustalık ve kusursuz birliktelik, bu sanatçılar için sadece başlangıç noktasıdır” demiştir (Orgel, Erişim: 06.06.2018).

Casals, yaptığı konserler, kayıtlar ve trio çalışmalarının yanı sıra, 1920'lerin başında Barselona'da kurduğu “Orquestra Pau Casals” ile şeflik kariyerini de yürütmüştür. Orkestra, dokuz yıllık çalışmanın ardından Avrupa'nın en iyi orkestralarından biri haline gelmiştir. Dünyaca tanınmış solist ve şeflere programında yer vermeye başlayan orkestranın daimi şefliği ve solistliğini yapan Casals, bu orkestranın dünyaca tanınır hale gelebilmesinde çok etkili olmuştur. Casals böyle bir orkestrayı kurup devamlılığını sürdürebilmek için kendi birikimlerini kullanmıştır (Garza 1993: 68).

Her zaman yoksulluğun acısını anlayan ve müziğini insanlara yardım etmek için kullanmış olan Casals, mağdur insanlar için mektuplar yazmış, konserler düzenlemiş, Sovyetler Birliği, Almanya ve İtalya gibi hükümetlerin vatandaşlarına kötü muamele ettiği ülkelerde konser yapmayı reddetmiştir. Acımasız İspanyol İç Savaşı'ndan (1936-1939) sonra, General Francisco Franco, İspanya'nın diktatörlük kontrolünü ele geçirdiğinde, Casals İspanya'yı terk etmiş ve Franco

iktidarda olduğu sürece asla geri dönmeyeceğini açıklamıştır. Önce Fransa'nın Prades kentine ve sonra San Juan Puerto Rico'ya yerleşen Casals, 1973 yılında doksan altı yaşında ölmüştür. 1946'ya kadar Franco gibi tiranları protesto etmek için çok nadir olarak konser vermiştir (www.paucasals.org, Erişim: 04.06.2018). Haksızlıklara ve savaşa karşı gösterdiği bu cesaretli duruşu ile eşsiz sanatçı kişiliği birleşince; müziğin ve müzisyenlerin kitleleri etkileyebileceğini kanıtlamış, ardında bütün sanatçıların örnek alması gereken bir miras bırakmıştır.

Çello Tekniğine Getirdiği Yenilikler

1919 yılında Paris'te eğitimlik yapan Casals, diğer enstrümanların metotlarında gözlenen çalma teknikleri ile ilgili evrimi çello metotlarının takip edemediğini gözlemlemiştir. Ona göre Jean Louis Duport'un 1806 yılında yazdığı 'Essai sur le doigte du violoncelle, et sur la conduite de l'archet (Paris)' çello metodundan o zamana kadar büyük bir geri kalmışlık vardı. Anatomi, fizyoloji, müzik akustığı ve mühendislik çalışmalarındaki bilimsel ilerlemeler, enstrümantal performans ve öğretimde yeni ve ilgili potansiyel bilgiyi zenginleştirmiş fakat bu müzikal ve bilimsel değişikliklere uyum sağlamaya başlayan keman ve piyano için gelişen pedagojik sistemlerden farklı olarak, çello, henüz kapsamlı bir revizyon geçirmemişti. Yenilikçi düşünceler ve tekniklerle bu geri kalmışlığa son verme yolunda çalışmalar yapan Casals'ın öğretilerinin çoğunu Diran Alexanian isimli öğrencisi üstlenmiş ve Casals'ın fikirlerine dayanan "Traite Theorique ve pratique du Violoncelle" (1922.Paris) adlı çello metodu basılmıştır. Bu metot parmakların çalma pozisyonları arasında fazla açılmasını vurguladığından ve açıklamalarının karmaşıklığı yüzünden zamanın çellistleri tarafından çok tercih edilmese de çello tekniğini geliştirmekte atılan büyük bir adım olmuştur. Casals çello çalarken her zaman doğal bir yaklaşım seçmiştir. Parmak numaralama yöntemini ve sol elin hareketini de bu doğallığın üzerine kurmaya çalışmıştır. Bu doğallığı yakalayabilmek için ise küçük ellerine rağmen

birinci pozisyonadaki tam ve yarım aralık parmak numarası olan 1-3-4 yerine 1-2-3 parmak numaralarını kullanmış, dördüncü pozisyona ulaşmak için ise 1.ve 4. parmakların arasını açmayı tercih etmiştir (Stowel 1999: 201).

Casals'ın çalışındaki doğallık farklı şekillerde ortaya çıkar. Bir eseri yorumlarken şarkı söyler gibi bir ton, sesin doğal ve kendiliğinden oluşan lirizmini talep eder. Bir müzisyenin, çalıştığı eserdeki lirik pasajları şarkı gibi söyleme alışkanlığı geliştirmesinin ne kadar yararlı olduğuna işaret eder ve bunun, müzisyenin potansiyel lirizmini ve coşkunluğunu tamamen doğal bir şekilde teşvik ettiğini düşünür. Fakat bu ifade yoğunluğu olsa bile müziğin sahip olduğu mesaj tam olarak nasıl gelişir, nasıl tamamen müzikal hale getirilir ve dinleyiciye en açık ve en canlı biçimde nasıl ulaştırılır? Bunun cevabı elbette Casals'ın çalış tarzının her yönüyle bağlantılıdır. Ancak her şeyden önce, estetik ve teknik olmak üzere iki önemli maddeyi bir araya getirmek gerekir.

Estetik olarak bakıldığında; Casals “ifadeli entonasyon”dan bahsetmektedir. Bunun anlamı, genellikle kullanılandan çok daha doğal ve açıkça ifade edilen bir entonasyondur. Normal entonasyon, klavyeli enstrümanlardan çok fazla etkilenmiştir öyle ki; notalar açılmayan organik bir çizgide değişken aşamalar olarak değil, neredeyse sabit konumda olan bağımsız varlıklar olarak görülmelidir. Bu aşamalar, mekanik olarak veya seslerin yapay uzlaşmasıyla değil, melodideki etkilerine ve armonideki ilerlemelerine göre duyarlı bir şekilde yanıt vermelidir. Aslında çoğu sanatçı kendiliğinden ifadeli entonasyonu kullanır. Klavyeli enstrümanların etkisi bu bağlamda doğal hassasiyeti körelttiği için belirli bir miktar bilinçli analize ihtiyaç duyulmaktadır ve bu tam olarak Casals'ın sunduğu şeydir. Belki de bu entonasyon durumunun en belirgin olanı toniklerine ve minör yedinci derecesine doğru giden notaların çözülmesidir. Casals, tonaliteyi 'yer çekimi' olarak adlandırır ve incelikli örnekler gösterir. Aslında tüm yarı tonlar arasında bir çekim vardır, sadece tonağına doğru giden ana nota değil, aynı zamanda üçlünün dördüncü dereceye doğru yükseldiğini, altıncı derecenin majör yedinci ve ikinci derecenin de üçüncü dereceye doğru

çekildiğini keşfetmiştir (Cherniavsky 1952: 398-400). Bu şekilde gam dinamikleşmiş, mekanik şekilden çıkıp daha iyi bir yön ve ilerleme hissine sahip duruma gelmiştir.

Casals, “ifadeli entonasyon” olarak isimlendirdiği, “notayı tona göre ve tondaki önemine göre şekillendirme” kavramıyla geleneksel metotlara göre parmakları pozisyonda sabit tutmak yerine sol el parmakların bireysel kullanımının vibratoyu kolaylaştırdığını da savunmuştur. Vibrato bir resimde renk paletinin kullanılması gibi birçok ton ve nüans üretebilecek kapasitede kullanılmalıdır. Casals diminuendoyu da “müziğin yaşamsal parçalarından biri” olarak nitelendirmiş ve hissetmiştir. Ona göre diminuendonun kuralları müziğin iletişimde olduğu kadar, konuşma sanatının da vazgeçilmez bir unsurdur (Stowel 1999: 202).

Teknik olarak bakıldığında sol el tekniği öne çıkar. Ana prensip enerjik bir sol el hareketinin sağlanmasıdır. Sadece Casals’a özgü bir hareket olan, sol el parmaklarını tuşeye vurup, parmakları kaldırırken de teli hafifçe çekerek kaldırma hareketi, çalışma berraklık getirir. Bu ekol aynı zamanda Eisenberg, Bunting ve Stutschevsky'nin sol el öğretisinin temelini oluşturmuştur. Bir diğer ana prensip vurmali (darbeli) tekniktir. Seslerin rezonansını ve netliğini artırır, temel olan canlılık ve hassasiyet duygusunu verir. Sol elin parmakları önce güçlü bir şekilde tuşeye vurmali, sonrasında hemen rahatlamaya bırakılmalıdır. Bu canlı sol el parmak hareketini elde edebilmek için Casals sıkça gam çalışmasını tavsiye eder. Gam yaparken açık teller önceki telde yerini terk etmeden ilk parmak tarafından hafif bir koparma hareketi ile titreştirilir. Bu teknik, gamın inişinde, sol elin parmaklarıyla, koparma hareketi sabit bir prensip haline getirilerek her bir parmak tarafından telden ayrılırken uygulanır, parmaklarda sertlik ya da gerilme belirtisi olmamalıdır (Cherniavsky 1952: 398-400). Casals'ın vurmali (darbeli) tekniğinin bir uzantısı ise “kertenkele hareketi” denen sol kol hareketidir. Tüm kolun şeklini bozmadan seri bir şekilde pozisyonlara ulaşmasını sağlayan hareket, pozisyon geçişini güvenli bir şekilde

gerçekleştirmeyi amaçlar ve ilk önce yaysız olarak çalışılmalıdır. Asıl amaç, hızlı ve temiz bir hareket üretmek ve bunu, sonrasında tam bir rahatlama ile birleştirmektir. Sol koldaki kuvvet, parmakların sürekli baskısıyla değil tüm kolun ağırlığından gelmelidir. Sağ el tekniğine bakıldığında ise, Casals yayda kullanılan dinamik vurgu ve agogic vurgu (*Bir notayı, normal zaman değerinin biraz üzerinde, genişleterek vurgulama*) arasındaki farkı fazlasıyla belirterek gösterme yoluna gitmiştir. Dirsek de dâhil olmak üzere, sağ kolda tamamıyla serbest hareket özgürlüğü geliştirmeye çalışmıştır (Stowel 1999: 201). Tüm yay tekniğini daha güçlü ve daha kolay hale getiren bu serbest hareket, gelenekçiler arasında uzun zaman sorgulanmasına neden olmuştur.

Belki de her şeyden önemlisi, Casals ilerlemiş yaşına ve kariyerine rağmen çalışmayı hiçbir zaman bırakmamış ve çalıştıkça geliştiğine inanarak tüm müzisyenlere örnek olmuştur. O, sadece notaya bağlı kalmanın deli gömleği giymek olduğunu, oysa müziğin, hayatın kendisi gibi, sürekli bir hareketlilik ve doğallık içinde her türlü kısıtlamadan uzak olması gerektiğini savunmuştur.

J. S. Bach'ın Solo Çello Sütleri

Casals, Bach'ın Çello Sütlerinin muazzam müzikal değerinin farkına çok erken varmış ve bu eserleri yıllarca çalışmıştır. Ünlü çellist, 1936 -1939 yılları arasında Johann Sebastian Bach'ın solo çello için yazmış olduğu altı sütünü EMI markası için kaydetmiş ve sütleri seyirci önünde çalan ilk sanatçı olmuştur. Çello sütleri ilk keşfettiğinde, bu esere dair hiçbir ses kaydı bulunmaması, nota üzerinde tempo, nüans, çalışma işaretleri veya artikülasyon bilgileri olmaması gibi eksikler her ne kadar Casals'ın gözünü korkutmuş olsa da, sütlere kendi ruhunu dökmesi için harika bir fırsat sunmuş, ortaya çıkan müzik besteci ve icracı arasında büyüleyici bir yorum ortaya çıkarmıştır (Adomeit, Erişim: 05.06.2018). Casals'ın Bach'ın eserlerine getirdiği yorum, müzik ile ilgili tüm alanlarda çağdaş çalıcılığın akışını büyük ölçüde etkilemiştir.

Casals'ın Bach yorumunda gösterdiği ustalık, enstrümanın fiziksel engelleri ele alındığında daha da şaşırtıcıdır. Çalış tekniği kadar, Bach yorumları da zamanın müzik otoritelerince olağanüstü nitelikte kabul edilmiştir. Sanatçıların, eserleri bestecinin stiline göre değil kendi zevklerine göre yorumladıkları Post Romantik Dönemde Casals'ın yaklaşımı, yepyeni bir bakış açısı getirmiştir. Casals her bestecinin kendi stiline ve yorumuna bir samimiyet ve derinlik getirmiştir. Onun için sanatın mekaniği ikincil önemde, müzikal düşünce ise sanatın en önemli unsuru olmalıdır (Gökçen, Erişim: 06.06.2018).

Casals'ın cümle ve ritimlerdeki özgür ifade biçimi, müziğin doğal ve yoğun bir şekilde lirik olduğunu hissettirir. Barok Dönemden bu yana Bach Solo Çello Sütler, barok tarzın yanı sıra daha romantik girişimler de dâhil olmak üzere birçok farklı şekilde yorumlanmıştır. Casals'ın Bach yorumları diğer performanslarla karşılaştırıldığında hala örnek olarak gösterilmektedir (Sanderson, Erişim: 12.04.2018).

Akorlar ve çift sesler sayesinde doğuşkan sesler ile polifonik çalmanın daha mümkün olduğu kemanın aksine çello, tellerin arasındaki boşluklar, enstrümanın boyutu ve aralıkları gibi nedenlerle sadece tek sesli çalmaya indirgenmiştir. Bach Çello Sütlerinin karmaşık yapısını, çizgisini ve rengini ortaya çıkartmak için gereken renkli dinamikler, zengin vibrato, önemli notaları daha fazla duyurabilme ve doğru bir entonasyonla çalabilme, enstrümanın yardımı olmadan, tamamen çellistin kendi becerisine bağlıdır.

Önceleri Bach'ın Çello Sütleri daha çok teknik egzersizler olarak düşünülmüş, Casals'ın dâhiyane yorumculuğu, eserin derin anlamını tam olarak kavraması ve yorumlaması sayesinde, bugün klavyede “Bach Goldberg Çeşitlemeleri” ne ise, çello için de “Bach Solo Sütler” aynı anlamı taşımaktadır (Eisenberg, Erişim: 03.05.2018). Alman çellist Alban Gerhardt, Casals için şöyle der: “O eşsiz ve eksiksiz bir müzisyendi. Bach'ın Çello Sütlerinin güzelliğini keşfederek eseri tüm çellistler için bir kutsal kitap haline getirdi. Bach kayıtları hala ilham kaynağıdır” (Gerhardt, Erişim: 01.06.2018).

Resim 2: *Portrait of Pablo Casals, Luis Quintanilla, 1957*

Sonuç

Bir müzisyen olarak yirminci yüzyılı hem müziği, hem getirdiği yeni çalış teknikleri hem de politik duruşu ile etkileyebilen sayılı kişiliklerden olan çellist Pablo Casals, çok yönlü kişiliğiyle kitlelere ulaşmış, klasik müziğe yeni bir yol vermiştir.

Sanatın ve müziğin kapsamı gün geçtikçe genişlemekte ve içeriği zenginleşmektedir. Müzik, kültürler arası ilişkileri zenginleştirir, toplumlara birbirine yaklaştırır. Müzik, paylaşma, anlaşma ve kaynaşma; müzik icracıları ise temsilcilerdir. Misyonlarının bilincinde olarak, daha iyi bir dünya ve kültür toplumu için çalışan büyük sanatçılar yüzyıllara damgasını vurur. Bu sayılı sanatçılardan biri olan büyük sanatçı Pablo Casals hakkında yapılan araştırma ve çalışmaların Türkiye’de çoğalması ile sanatçının tüm Dünyada yarattığı etkinin Türk

Klasik müzik hayatına ve sanatçılarına da etki etmesi kaçınılmaz olacaktır.

Kaynaklar

Adomeit, Matt. “Pablo Casals and the Bach Cello Suites”.

<https://www.primephonic.com/> (Erişim Tarihi: 05.06.2018).

Casals, Pau. “United Nations Speech”.

<http://www.paucasals.org/> (Erişim Tarihi: 04.06.2018).

Cherniavsky, David (1952). “Teaching of the Cello”. *The Musical Times*, s. 398-400.

<http://www.jstor.org/> (Erişim Tarihi: 03.05.2018).

Eisenberg, Maurice (1943). “Casals and the Bach Suites”. *Violins And Violinists*,

<http://www.cello.org/> (Erişim Tarihi: 03.05.2018).

Garza, Hedda (1993). *Pablo Casals: Spanish Cellist and Conductor*. New York: Chelsea House Publishers.

Gerhardt, Alban. “Pablo Casals”.

<https://www.gramophone.co.uk/> (Erişim Tarihi: 01.06.2018).

Gökçen, Selma. “Revisiting Pablo Casals”.

<http://www.cello.org/> (Erişim Tarihi: 06.06.2018).

Orgel, Paul. “Thibaud, Cortot, Casals: Schumann & Mendelssohn Piano Trios”.

<https://www.pristineclassical.com/> (Erişim Tarihi:06.06.2018).

Salter, Lionel. “Cortot, Thibaud, Casals Trio Historic Recordings”.

<https://www.gramophone.co.uk/> (Erişim Tarihi: 04.05.2018).

Sanderson, Blair. “J.S.Bach Six Cello Suites for Solo Cello”.

<https://www.allmusic.com/> (Erişim Tarihi: 12.04.2018).

Stowel, Robin (1999). *The Cambridge Companion to the Cello*. New York: Cambridge University Press.

Resim 1. *Portrait of Pablo Casals*, Jan Toorop, 1904.
<https://www.wikiart.org/> (Erişim Tarihi: 06.05.2018).

Resim 2. *Portrait of Pablo Casals*, Luis Quintanilla, 1957.
<http://www.museoreinasofia.es/> (Erişim Tarihi: 06.05.2018).

EXTENDED ABSTRACT

Music is the oldest and most basic form of human expression. It is also the highest, the most elevating, and most eternal form of human expression. The main goal of this work is to understand the standards of the idea behind music making through a well known musician and to get a view of the way in how he expressed himself with music.

“Maybe music will save the world,” said Pablo Casals, the great cellist and humanitarian musician of the twentieth century. Shinichi Suzuki, founder of the Suzuki Method, also believed so, but amended the point by writing, “If we work hard, music can save the world.” Ludwig van Beethoven, composer of some of the most magnificent music known to man, also believed and lived for the purpose that music should save the world. When we refer to Casals’s life, his work, his ideas and the way that he expressed them, we can clearly see that all was for the purpose of serving for a better a world. Without question, music has power and Casals’s expression of music and the way he used it shows a great deal of power with a long lasting effect.

When we talk about Casals, we talk about determination for what he believed in his music, we talk about the art of cello playing which he discussed openly and try to teach extensively. Pablo Casals was an artist who wished to keep faith with human principles. He viewed music as an affirmation of the beauty of mankind, to be used as a force for the elevation of humanity. He believed that artists were not exempt from social obligations, and in fact had a special responsibility since their voices could be heard when others' were not. Artists must have consciences, he insisted, and must strive toward justice and freedom. These principles has been important examples for every musician and every music teacher all around the World for decades.

When he recorded Bach Solo Suites through the years; it was during the Spanish civil war in 1930s, there was the Battle of Madrid and civilians were being bombarded in 1936, Spanish Republic was still holding out against the fascist onslaught in 1938 and in 1939 General Franco had won the war. Reason for the Bach recordings to be the most listened recordings of all times is because it clearly comes from within, from the way he expresses his emotions of those times and situations. Also, for him tone and intonation were indivisible, he formulated 'expressive' intonation, he believed the the speed lies in the frequency of the harmonic range, or on the extent to which our ear can take in succeeding harmonies. He believed that there are many possible ways to make music more expressive.

Pablo Casals made musical history with his cello, playing for kings, queens and presidents around the World, making statement and demands. He also made history with his way of playing the cello. Many of his technical innovations have now passed into standard cello practice and his ideas on intonation is still a discussion among musicians.

Even though many articles and books written about him all over the World, there are not many translated or written literature in Turkey. This problem shows itself when we think about expressing ideas through music and when we think about inovations and new ways in playing an instrument. It is important that knowing his 'expressive' intonation, tecnichque when teaching an instrument and it is important that knowing why every musician needs to listen to the recordings of the Bach Solo Cello Suites before performing them. This information gives us clarity and guides us thorough becoming an truely equipped musician.